Quelle: http://manuscripta.at/?ID=39279
Copyright: Kremsmünster, Benediktinerstift

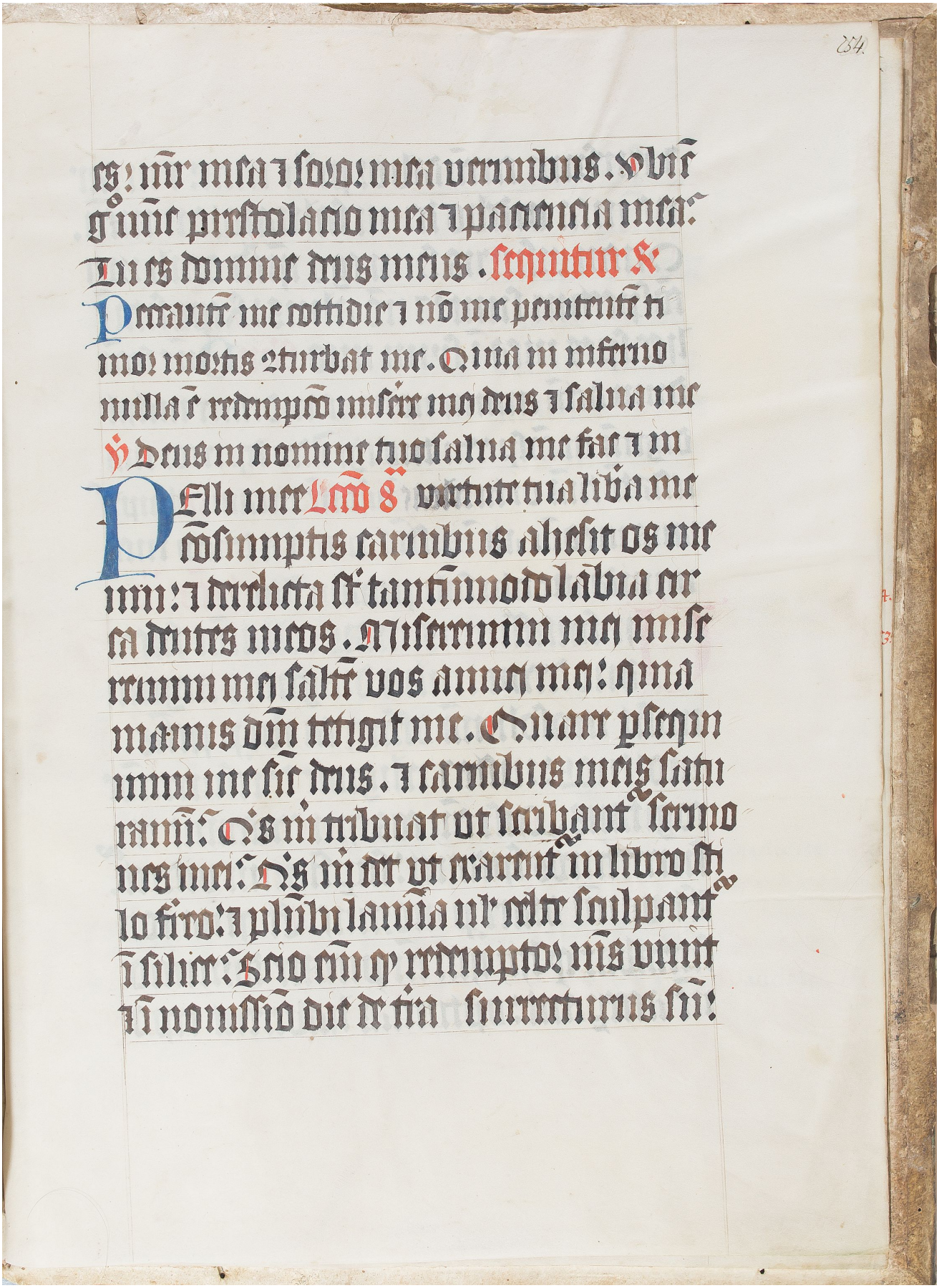

254

es: nūr mea ⁊ solo: mea verumbus. vbi
g nūc prestolaco mea ⁊ paciencia mea.
Tu es domine deus meus. Secundum
Peccauī me cotidie ⁊ nō me penituit
mo: mortis turbat me. Quia in mortuo
nulla ē redemptō miser mei deus ⁊ salua me
℣ Deus in nomine tuo salua me fac ⁊ in
Pelli me Lectio ℣ virtute tua liba me
Consumptis carnibus adhesit os me
um: ⁊ dedicta sū tantūmodo labia cir
ca dentes meos. Miserimini mei mise
rimini mei saltē vos amici mei: quia
manus dei tetigit me. Quare persequi
mini me sicut deus. ⁊ carnibus meis sati
ramī: Quis mihi tribuat vt scribant sermo
nes mei: Quis mihi det vt ponant in libro cal
lo ferreo: ⁊ plumbi lamina vel certe sculpant
⁊ silice: Scio enim q̄ redemptor meus viuit
⁊ in nouissimo die de terra surrecturus sum: